

F E R

INDICATIU

Present

yo faç
tu fa-s
ell fa
nos. f-em
vos. f-eu
ells f-an

Passat proxim

he fet
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo faç-a
tu fac-es
ell faç-a
nos. f-em
vos. f-eu
ells fac-en

Preterit perfecte

haja fet
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo fe-ya
tu fe-yes
ell fe-ya
nos. fe-yem
vos. fe-yeu
ells fe-yen

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia fet
havies
havia
haviem
haviu
havien

Pret. plusquamper.

haguera fet
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo fiu
tu f-eres
ell feu
nos. f-erem
vos. f-ereu
ells f-eren

Perfecte compost

hagui fet
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig fer
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo far-e
tu far-as
ell far-a
nos. far-em
vos. far-eu
ells. far-an

Futur compost

hauré fet
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

fes tu
f-em nosatres
f-eu vosatres

INFINITIU

Simple: fer
Compost: haver fet

Hipotetic

yo far-ia
 tu far-ies
 ell far-ia
 nos. far-iem
 vos. far-ieu
 ells far-ien

Hipotetic compost

hauria fet
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: fent
 Compost: havent fet

PARTICIPI

Simple: fet, -a
 fets, -es

- a) La primera persona singular del present d'indicatiu te com a variant la forma faig.

S E R

INDICATIU

Present

yo so-c
tu er-es
ell es
nos. so-m
vos. so-u
ells so-n

Imperfecte

yo er-a
tu er-es
ell er-a
nos. er-em
vos. er-eu
ells er-en

Perfecte

yo fon
tu for-es
ell fon
nos. for-em
vos. for-eu
ells for-en

Futur

yo ser-e
tu ser-as
ell ser-a
nos. ser-em
vos. ser-eu
ells ser-an

Passat proxim

he segut
has
ha
havem
haveu
han

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia segut
havies
havia
haviem
haviu
havian

Perfecte compost

hagui segut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Futur compost

hauré segut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

SUBJUNTIU

Present

yo sig-a
tu sigu-es
ell sig-a
nos. sig-am
vos. sig-au
ells sig-en

Pret. plusquamper.

yo for-a
tu for-es
ell for-a
nos. for-em
vos. for-eu
ells for-en

Perfecte perifrastic

yo vaig ser
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

IMPERATIU

sigu-es tu
sig-am nosatres
sig-au vosatres

INFINITIU

Simple: ser
Compost: haver segut

Preterit perfecte

haja segut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Pret. plusquamper.

haguera segut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Hipotetic

yo ser-ia
 tu ser-ies
 ell ser-ia
 nos. ser-iem
 vos. ser-ieu
 ells ser-ien

Hipotetic compost

hauria segut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: sent
 Compost: havent segut

PARTICIPI

Simple: segut, -uda
 seguts, -udes

- a) Les formes sigui, sigueres, sigue,..., (perfecte Indicatiu),
 siguera, sigueres, siguera,..., (imperfecte subjuntiu), ana-
 logiques en el radical ser, son incorrectes.

3.2.2.2. Irregulars

OLDRE

INDICATIU

Present

yo ol-c
tu ol-s
ell ol
nos. ol-em
vos. ol-eu
ells ol-en

Passat proxim

he olgut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo olg-a
tu olgu-es
ell olg-a
nos. olg-am
vos. olg-au
ells olgu-en

Preterit perfecte

haja olgut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo ol-ia
tu ol-ies
ell ol-ia
nos. ol-iem
vos. ol-ieu
ells ol-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia olgut
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

yo olgu-era
tu olgu-eres
ell olgu-era
nos. olgu-erem
vos. olgu-ereu
ells olgu-eren

haguera olgut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo olgu-i
tu olgu-eres
ell olgu-e
nos. olgu-erem
vos. olgu-ereu
ells olgu-eren

Perfecte compost

hagui olgut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig oldre
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo oldr-é
tu oldr-as
ell oldr-a
nos. oldr-em
vos. oldr-eu
ells. oldr-an

Futur compost

hauré olgut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

ol tu
olg-am nosatres
olg-au vosatres

INFINITIU

Simple: oldre
Compost: haver olgut

Hipotetic**Hipotetic compost**

yo oldr-ia
 tu oldr-ies
 ell oldr-ia
 nos. oldr-iem
 vos. oldr-ieu
 ells oldr-ien

hauria olgut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: olent

Compost: havent olgut

PARTICIPI

Simple: olgut, -uda
 olguts, -udes

- a) La —d— de l'infinitiu solament reapareix en el futur i en l'hipotetic.
- b) El radical velarizat, equivalent a la primera persona del singular del present d'indicatiu, afecta al perfecte d'indicatiu i al subjuntiu; si be la -c es transforma en -g-, excepte en viure que fa vixc: vixqui, vixca, vixquera...) i vore (que fa veig: viu, veja, vera,...).
- c) Els verps que tenen el radical acabat en vocal (viure, riure,...) la perden o la modifiquen (en v) en el present i en l'imperfecte d'indicatiu:

beure: bevia
 moure: movia
 viure: vivia
 ploure: plovia

caure: caïa.
 plaure: plaïa
 creure: creïa
 riure: ria

- d) El timbre de la vocal es conserva mentres siga tonica, modificant-se quan es atona.

3.2.2.2.1. Radical eufonic, velarisat

VALDRE

INDICATIV

Present

yo val-c
tu val-s
ell val
nos. val-em
vos. val-eu
ells val-en

Passat proxim

he valgut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIV

Present

yo valg-a
tu valgu-es
ell valg-a
nos. valg-am
vos. valg-au
ells valgu-en

Preterit perfecte

haja valgut
hages
haja
haja
hajau
hagen

Imperfecte

yo val-ia
tu val-ies
ell val-ia
nos. val-iem
vos. val-ieu
ells val-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia valgut
havies
havia
haviem
havieu
haviem

Pret. plusquamper.

haguera valgut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo valgu-i
tu valgu-eres
ell valgu-e
nos. valgu-erem
vos. valgu-ereu
ells valgu-eren

Perfecte compost Perfecte perifrastic

hagui valgut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

yo vaig valdre
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo valdr-é
tu valdr-as
ell valdr-a
nos. valdr-em
vos. valdr-eu
ells. valdr-an

Futur compost

hauré valgut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIV

val tu
valg-am nosatres
valg-au vosatres

INFINITIV

Simple: valdre
Compost: haver valgut

Hipotetic**Hipotetic compost**

yo valdr-ia
tu valdr-ies
ell valdr-ia
nos. valdr-iem
vos. valdr-ieu
ells valdr-ien

hauria valgut
hauries
hauria
hauriem
haurieu
haurien

GERUNDI

Simple: valent
Compost: havent valgut

PARTICIPI

Simple: valgut, -uda
valguts, -udes

- a) Valdre, té una altra forma d'infinitiu: VALER; igual ocorre en soler i soldre, caler i caldre.
- b) La —d— de l'infinitiu solament apareix en el futur i en l'hipotetic. A més, estos verps canvien la —e de l'infinitiu per la terminació corresponent.
- c) El perfecte d'indicatiu i el subjuntiu tenen un radical sonor velarizat. (val-g-), equivalent a la primera persona del singular del present d'indicatiu: valc, transformant la c en g.
- d) La o oberta del radical de soldre i doldre conserva el seu timbre quan es tònica, i es canvia en o tancada quan es atona.

CALDRE

INDICATIU

Present

yo
tu
ell cal
nos.
vos.
ells cal-en

Passat proxim

he
has
ha calgut
havem
haveu
han calgut

SUBJUNTIU

Present

yo
tu
ell calg-a
nos.
vos.
ells calgu-en

Preterit perfecte

haja
hages
haja calgut
hajam
hajau
hagen calgut

Imperfecte

yo
tu
ell cal-ia
nos.
vos.
ells cal-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia
havies
havia calgut
haviem
havieu
havien calgut

Pret. plusquamper.

haguera
hagueres
haguera calgut
haguerem
haguereu
hagueren calgut

Perfecte

yo
tu
ell calgu-i
nos.
vos.
ells calgu-eren

Perfecte compost

hagui
hagueres
hague calgut
haguerem
haguereu
hagueren calgut

Perfecte perifrastic

yo vaig
tu vares
ell va caldre
nos. varem
vos. vareu
ells varen caldre

Futur

yo
tu
ell caldr-a
nos.
vos.
ells. caldr-an

Futur compost

hauré
hauras
haura calgut
haurem
haureu
hauran calgut

INFINITIU

Simple: caldre
Compost: haver calgut

Hipotetic

yo
tu
ell caldr-ia
nos.
vos.
ells caldr-ien

Hipotetic compost

hauria
hauries
hauria calgut
hauriem
haurieu
haurien calgut

GERUNDI

Simple: calent
Compost: havent calgut

PARTICIPI

Simple: calgut, -uda

- a) Es un verb defectiu, només te les terceres persones del singular i del plural de cada temps. No te imperatiu. Normalment s'usa per a indicar obligatorietat, necessitat, manament, etc.

VENDRE

INDICATIU

Present

yo ven-c
tu ven-s
ell ven
nos. ven-em
vos. ven-eu
ells ven-en

Passat proxim

he venut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo veng-a
tu vengu-es
ell veng-a
nos. veng-am
vos. veng-au
ells vengu-en

Preterit perfecte

haja venut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo ven-ia
tu ven-ies
ell ven-ia
nos. ven-iem
vos. ven-ieu
ells ven-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia venut
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

yo vengu-era haguera venut
tu vengu-eres hagues
ell vengu-era haguera
nos. vengu-erem hagerem
vos. vengu-ereu haguereu
ells vengu-eren hageren

Perfecte

yo vengu-i
tu vengu-eres
ell vengu-e
nos. vengu-erem
vos. vengu-ereu
ells vengu-eren

Perfecte compost

hagui venut
hagues
hague
hagerem
haguereu
hageren

Perfecte perifrastic

yo vaig vendre
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo vendr-é
tu vendr-as
ell vendr-a
nos. vendr-em
vos. vendr-eu
ells. vendr-an

Futur compost

hauré venut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

ven tu
veng-am nosatres
veng-au vosatres

INFINITIU

Simple: vendre
Compost: haver venut

Hipotetic	Hipotetic compost	
yo vendr-ia	hauria venut	GERUNDI
tu vendr-ies	hauries	Simple: venent
ell vendr-ia	hauria	Compost: havent venut
nos. vendr-iem	hauriem	PARTICIPI
vos. vendr-ieu	haurieu	Simple: venut, -uda
ells vendr-ien	haurien	venuts, -udes

- Respecte a la —d— del futur i l'hipotetic, veja's la nota b) de VALDRE.
- El perfecte d'indicatiu té un radical velarissat (son les formes que hem indicat) i un altre sense velarissar VEN-; així seria: 1 veni, 2 veneres, 3 vene, 4 venerem, 5 venereu, 6 veneren.
- Unes altres formes de l'imperfecte de subjuntiu sense radical velarissat son: 1 venera, 2 veneres, 3 venera, 4 venerem, 5 venereu, 6 veneren.
- La —e— (o la —o— dels acabats en —ondre: pondre, respondre, fondre, etc.) conserva el seu timbre, obert o tancat, mentres es tònica, transformant-se en la corresponent tancada quan es atona.

VINDRE

INDICATIU

Present

yo vin-c
tu ven-s
ell ve
nos. ven-im
vos. ven-iu
ells ven-en

Passat proxim

he vengut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo ving-a
tu vingu-es
ell ving-a
nos. ving-am
vos. ving-au
ells vingu-en

Preterit perfecte

haja vengut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo ven-ia
tu ven-ies
ell ven-ia
nos. ven-iem
vos. ven-ieu
ells ven-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia vengut
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

yo vingu-era haguera vengut
tu vingu-eres hagueres
ell vingu-era haguera
nos. vingu-erem haguereu
vos. vingue-ereu haguereu
ells vingu-eren haguereu

Perfecte

yo vingu-i
tu vingu-eres
ell vingu-e
nos. vingu-erem
vos. vingu-ereu
ells vingu-eren

Perfecte compost

hagui vengut
hagueres
hague
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig vindre
tu vares
ell va
nos. vareu
vos. vareu
ells varen

Futur

yo vindr-é
tu vindr-as
ell vindr-a
nos. vindr-em
vos. vindr-eu
ells. vindr-an

Futur compost

hauré vengut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

vine tu
ving-am nosatres
ving-au vosatres
INFINITIU
Simple: vindre
Compost: haver vengut

Hipotetic

yo vindr-ia
 tu vindr-ies
 ell vindr-ia
 nos. vindr-iem
 vos. vindr-ieu
 ells vindr-ien

Hipotetic compost

hauria vengut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: venint
 Compost: havent vengut

PARTICIPI

Simple: vengut, -uda
 venguts, -udes

- a) La —i— tónica del radical es modifica en —e— tancada en el present d'indicatiu (excepte en 1), encara que es tracta d'un altre radical (ven- de venir).
- b) En alguns pobles valencians existix un altre infinitiu: VENIR, encara que el seu us es escas i alternant en VINDRE.
- c) Unes altres formes del participi: vingut, vinguda, vinguts, vingudes.
- d) En els casos de verbs composts per prefixació conve que es facen sobre vindre (i també sobre tindre) perquè es la forma més estesa i la que servix de radical per al futur i l'hipotetic. Aixina: convindre, previndre, revindre, entreindre, sostindre, mantindre, etc.

TINDRE

INDICATIU

Present

yo tin-c
tu ten-s
ell te
nos. ten-im
vos. ten-iu
ells ten-en

Passat proxim

he tengut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo ting-a
tu ting-u-es
ell ting-a
nos. ting-am
vos. ting-au
ells ting-u-en

Preterit perfecte

haja tengut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo ten-ia
tu ten-ies
ell ten-ia
nos. ten-iem
vos. ten-ieü
ells ten-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia tengut
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

yo ting-u-era
tu ting-u-eres
ell ting-u-era
nos. ting-u-erem
vos. ting-u-ereu
ells ting-u-eren

haguera tengut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo ting-u-i
tu ting-u-eres
ell ting-u-e
nos. ting-u-erem
vos. ting-u-ereu
ells ting-u-eren

Perfecte compost Perfecte perifrastic

hagui tengut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

yo vaig tindre
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo tindr-é
tu tindr-as
ell tindr-a
nos. tindr-em
vos. tindr-eu
ells tindr-an

Futur compost

hauré tengut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

tin tu
ting-am nosatres
ting-au vosatres
INFINITIU

Simple: tindre

Compost: haver tengut

Hipotetic

yo tindr-ia
 tu tindr-ies
 ell tindr-ia
 nos. tindr-iem
 vos. tindr-ieu
 ells. tindr-ien

Hipotetic compost

hauria tengut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: tenint
 Compost: havent tengut

PARTICIPI

Simple: tengut, -uda
 tenguts, -udes

a) Valen aci les notes de vindre, igualment existix un atre infinitiu **TENIR**.

VOLER

INDICATIU

Present

yo vull-c
tu vol-s
ell vol
nos. vol-em
vos. vol-eu
ells vol-en

Passat proxim

he volgut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo vullg-a
tu vullgu-es
ell vullg-a
nos. vullg-am
vos. vullg-au
ells vullgu-en

Preterit perfecte

haja volgut
hages
haja
haja
hajau
hagen

Imperfecte

yo vol-ia
tu vol-ies
ell vol-ia
nos. vol-iem
vos. vol-ieu
ells vol-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia volgut
haves
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

haguera volgut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo volgu-i
tu volgu-eres
ell volgu-e
nos. volgu-erem
vos. volgu-ereu
ells volgu-eren

Perfecte compost

hagui volgut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig voler
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo voldr-e
tu voldr-as
ell voldr-a
nos. voldr-em
vos. voldr-eu
ells voldr-an

Futur compost

hauré volgut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

vol tu
vullg-am nosatres
vullg-au vosatres

INFINITIU

Simple: voler
Compost: haver volgut

Hipotetic**Hipotetic compost**

yo voldr-ia
 tu voldr-ies
 ell voldr-ia
 nos. voldr-iem
 vos. voldr-ieu
 ells voldr-ien

hauria volgut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: volent

Compost: havent volgut

PARTICIPI

Simple: volgut, -uda

volguts, -udes

- a) Les persones en —o— tonica del present d'indicatiu (2,3,6), tenen o oberta, en els atres casos es tancada.
- b) Una atra forma de la primera persona singular del present d'indicatiu es: vull.
- c) Atres formes del perfecte d'indicatiu (en un radical equivalent a la primera singular del present d'indicatiu, pero en la -c transformada en g): 1 vullgui, 2 vullgueres, 3 vullgue, 4 vullguerem, 5 vullguereu, 6 vullgueren; encara que son poc recomanables en la llengua escrita.
- d) Tambe n'hi ha unes atres de l'imperfecte de subjuntiu: 1 vullguera, 2 vullgueres, 3 vullguera, 4 vullguerem, 5 vullguereu, 6 vullgueren, sent poc recomenables.

3.2.2.2.2. Irregulars

PERDRE

INDICATIU

Present

yo per-c
tu pert-s
ell pert
nos. perd-em
vos. perd-eu
ells perd-en

Passat proxim

he perdut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo perg-a
tu pergu-es
ell perg-a
nos. perg-am
vos. perg-au
ells pergu-en

Preterit perfecte

haja perdut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo perd-ia
tu perd-ies
ell perd-ia
nos. perd-em
vos. perd-ieu
ells perd-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia perdut
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

yo pergu-era haguera perdut
tu pergu-eres hagueres
ell pergu-era haguera
nos. pergu-erem haguereu
vos. pergu-ereu haguereu
ells pergu-eren haguereu

Perfecte

yo pergu-i
tu pergu-eres
ell pergu-e
nos. pergu-erem
vos. pergu-ereu
ells pergu-eren

Perfecte compost Perfecte perifrastic

hagui perdut
hagueres
hague
haguereu
haguereu
haguereu

yo vaig perdre
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo perdr-é
tu perdr-as
ell perdr-a
nos. perdr-em
vos. perdr-eu
ells. perdr-an

Futur compost

hauré perdut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

pert tu
perg-am nosatres
perg-au vosatres

INFINITIU

Simple: perdre
Compost: haver perdut

Hipotetic	Hipotetic compost	
yo perdr-ia	hauria perdut	GERUNDI
tu perdr-ies	hauries	Simple: perdent
ell perdr-ia	hauria	Compost: havent perdut
nos. perdr-iem	hauriem	PARTICIPI
vos. perdr-ieu	haurieu	Simple: perdut, -uda
ells perdr-ien	haurien	perduts, -udes

- El timbre de la —e— oberta del radical es manté mentres la vocal es tònica.
- La —d— del radical es canvia per la —c— morfemàtica general en valencià, en la persona 1 del present d'indicatiu. En la 2 i 3 canvia a —t— per ser final.
- La —r— del radical, que apareix en la major part dels temps de la flexió, està perduda fonèticament en l'infinitiu de molt antic. Esta perduda es fa també en el futur i en l'hipotetic.
- Unes atres formes no velarisades del perfecte d'indicatiu son: 1 perdi, 2 perderes, 3 perde, 4 perderem, 5 perdereu, 6 perderen; i de l'imperfecte de subjuntiu: 1 perdera, 2 perderes, 3 perdera, 4 perderem, 5 perdereu, 6 perderen.

PODER

INDICATIU

Present

yo pu-c
tu pot-s
ell pot
nos. pod-em
vos. pod-eu
ells pod-en

Passat proxim

he pogut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo pug-a
tu pugu-es
ell pug-a
nos. pug-am
vos. pug-au
ells pugu-en

Preterit perfecte

haja pogut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo pod-ia
tu pod-ies
ell pod-ia
nos. pod-iem
vos. pod-ieu
ells pod-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte Pret. plusquamper.

havia pogut
havies
havia
haviem
havieu
havien

yo pogu-era
tu pogu-eres
ell pogu-era
nos. pogu-ereu
vos. pogu-ereu
ells pogu-eren

haguera pogut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo pogu-i
tu pogu-eres
ell pogu-e
nos. pogu-erem
vos. pogu-ereu
ells pogu-eren

Perfecte compost Perfecte perifrastic

hagui pogut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

yo vaig poder
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo podr-e
tu podr-as
ell podr-a
nos. podr-em
vos. podr-eu
ells podr-an

Futur compost

hauré pogut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

pugu-es tu
pug-am nosatres
pug-au vosatres

INFINITIU

Simple: poder
Compost: haver pogut

Hipotetic

yo podr-ia
 tu podr-ies
 ell podr-ia
 nos. podr-iem
 vos. podr-ieu
 ells podr-ien

Hipotetic compost

hauria pogut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: podent
 Compost: havent pogut

PARTICIPI

Simple: pogut, -uda
 poguts, -udes

- a) La o es oberta mentres siga tonica (2, 3, 6, en el present d'indicatiu), quan pert la tonicitat es fa tancada.
- b) Unes atres formes del present de subjuntiu: 4 pogam / podam / poguem / podem, 5 pogau / podau / pogueu / podeu.
- c) Igual que perdre, poder canvia la —d— de l'infinitiu per una—c en 1 del present d'indicatiu, i es transforma en t en 2 i 3.

3.2.2.2.3. Irregulars especials (u → v)

BEURE

INDICATIU

Present

yo be-c
tu beu-s
ell beu
nos. bev-em
vos. bev-eu
ells beu-en

Passat proxim

he begut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo beg-a
tu begu-es
ell beg-a
nos. beg-am
vos. beg-au
ells begu-en

Preterit perfecte

haja begut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfècte

yo bev-ia
tu bev-ies
ell bev-ia
nos. bev-iem
vos. bev-ieu
ells bev-ien

Plusquamperfècte Pret. Imperfècte

havia begut
haves
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

haguera begut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo begu-i
tu begu-eres
ell begu-e
nos. begu-erem
vos. begu-ereu
ells begu-eren

Perfecte compost

hagui begut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig beure
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo beur-é
tu beur-as
ell beur-a
nos. beur-em
vos. veur-eu
ells beur-an

Futur compost

hauré begut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

beu tu
beg-am nosatres
beg-au vosatres

INFINITIU

Simple: beure
Compost: haver begut

Hipotetic**Hipotetic compost**

yo beur-ia
tu beur-ies
ell beur-ia
nos. beur-iem
vos. beur-ieu
ells beur-ien

hauria begut
hauries
hauria
hauriem
haurieu
haurien

GERUNDI

Simple: bevent

Compost: havent begut

PARTICIPI

Simple: begut, -uda
beguts, -udes

- a) La persona 1 del present d'indicatiu canvia la —u— per la —c desinencial.
- b) Quan a la —u— del radical li segueix una altra vocal tònica, aquella es transforma en consonant —v— (bevem, bevia).
- c) Tant en este verb, com en els altres, les e o les o tòniques del radical mantenen el timbre (obert o tancat) mentres ho siguen.
- d' El verb HAURE, que es un infinitiu equivalent a HAVER, te la flexió pareguda, està donada en les formes compostes dels verbs.

VIURE

INDICATIU

Present

yo vi-xc
tu viu-s
ell viu
nos. viv-im
vos. viv-iu
ells viu-en

Passat proxim

he vixcut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo vixc-a
tu vixqu-es
ell vixc-a
nos. vixc-am
vos. vixc-au
ells vixqu-en

Preterit perfecte

haja vixcut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo viv-ia
tu viv-ies
ell viv-ia
nos. viv-iem
vos. viv-ieu
ells viv-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia vixcut
haves
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

haguera vixcut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo vixqu-i
tu vixqu-eres
ell vixqu-e
nos. vixqu-erem
vos. vixqu-ereu
ells vixqu-eren

Perfecte compost

hagui vixcut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig viure
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo viur-é
tu viur-as
ell viur-a
nos. viur-em
vos. viur-eu
ells viur-an

Futur compost

hauré vixcut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

viu tu
vixc-am nosatres
vixc-au vosatres

INFINITIU

Simple: viure
Compost: haver vixcut

Hipotetic

yo viur-ia
 tu viur-ies
 ell viur-ia
 nos. viur-iem
 vos. viur-ieu
 ells viur-ien

Hipotetic compost

hauria vixcut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: vivint
 Compost: havent vixcut

PARTICIPI

Simple: vixcut, -uda
 vixcuts, -udes

- a) Presenta les mateixes caracteristiques que beure, i te una forma irregular en la primera persona singular del present d'indicatiu. Les persones 4 i 5 tenen morfemes desinencials del tercer grup en el present d'indicatiu.
- b) Una atra forma de l'imperfecte de subjuntiu es: 1 vivira, 2 vi-vires, 3 vivira, 4 vivirem, 5 vivireu, 6 viviren, en desinencies del tercer grup.

PLOURE

Es un verb defectiu, igual que els atres que expressen fenomens de la naturaleza: tronar, nevar, etc., que unicament en sentit figurat poden ser utilisats en totes les persones. Tenen tambe formes compostes, de tercera persona de singular: ha plogut, haura plogut...

Indicatiu

Present	Imperfecte	perfecte	futur	hipotetic
3 plou	plov-ia	plogu-e	plour-a	plour-ia

Subjuntiu

present	imperfecte	Infinitiu:	ploure
3 plog-a	plogu-era	Participi:	plogut
		Gerundi:	plovent

3.2.2.2.3. Irregulars especials (u → Ø)

CAURE

INDICATIU

Present

yo ca-ic
tu cau-s
ell cau
nos. ca-em
vos. ca-eu
ells cau-en

Passat proxim

he caigut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo caig-a
tu caigu-es
ell caig-a
nos. caig-am
vos. caig-au
ells caigu-en

Preterit perfecte

haja caigut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo ca-ïa
tu ca-ïes
ell ca-ïa
nos. ca-ïem
vos. ca-ïeu
ells ca-ïen

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia caigut
havies
havia
haviem
havieu
havian

Pret. plusquamper.

yo caigu-era
tu caigu-eres
ell caigu-era
nos. caigu-erem
vos. caigu-ereu
ells caigu-eren

Perfecte

yo caigu-i
tu caigu-eres
ell caigu-e
nos. caigu-erem
vos. caigu-ereu
ells caigu-eren

Perfecte compost

hagui caigut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig caure
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo caur-é
tu caur-as
ell caur-a
nos. caur-em
vos. caur-eu
ells. caur-an

Futur compost

hauré caigut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

cau tu
caig-am nosatres
caig-au vosatres

INFINITIU

Simple: caure
Compost: haver caigut

Hipotetic	Hipotetic compost	
yo caur-ia	hauria caigut	GERUNDI
tu caur-ies	hauries	Simple: caent
ell caur-ia	hauria	Compost: havent caigut
nos. caur-iem	hauriem	PARTICIPI
vos. caur-ieu	haurieu	Simple: caigut, -uda
ells caur-ien	haurien	caiguts, -udes

a) La u de l'infinitiu desapareix de la flexió, excepte en el present (persones 2, 3, 6), futur i hipotetic d'indicatiu.

b) Així com en l'imperfecte d'indicatiu dels verbs: haure/ha-ver, viure, escriure, beure, moure, deure, ploure, etc., es transforma la u en v (havia, vivia,...), en els verbs del Grup II, h): plaure, caure, coure, traure, jaure, creure, riure, cloure, vore (ant. veure), etc., la u desapareix (plaïa, coïa,...). L'imperfecte d'este grup (h) du dièresis en la i de la desinença quan va darrere d'una altra vocal i es tònica:

plaure: 1, plaïa, 2 plaïes,...

coure: 1 coïa, 2 coïes,...

caure: 1 caïa, 2 caïes,...

traure: 1 traïa, 2 traïes,...

jaure: 1 jaïa, 2 jaïes,...

creure: 1 creïa, 2 creïes,...

cloure: 1 cloïa, 2 cloïes,...

vore: 1 veïa, 2 veïes,...

Caure, traure, jaure i vore, tenen, a més, una altra forma en i consonàntica -y- (que té com a variant la perduda d'esta y), canviant la a en e tancada:

caure: 1 queya (quea), 2 queyes (quees),...

traure: 1 treya (trea), 2 treyes (trees),...

jaure: 1 geya (gea), 2 geyes (gees),...

vore: 1 veyà (vea), 2 veyes (vees),...

Riure té una forma especial, distinta a estes que hem donat: 1 ria, 2 ries, 3 rìa, 4 rìem, 5 rieu, 6 rien (sent la vocal tònica, en tots els casos, la i).

Les formes que hem posat entre parentès no són recomanables en la llengua escrita.

c) El timbre de les vocals obertes (còure, clòure,...) o tancades (crèure, vòre,...), es manté en posició tònica, modificant-se quan són atones (les obertes es convertixen en tancades).

JAURE

INDICATIU

Present

yo ja-c
tu jau-s
ell jau
nos. ja-em
vos. ja-eu
ells jau-en

Passat proxim

he jagut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo jag-a
tu jagu-es
ell jag-a
nos. jag-am
vos. jag-au
ells jagu-en

Preterit perfecte

haja jagut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo ja-ïa
tu ja-ïes
ell ja-ïa
nos. ja-ïem
vos. ja-ïeu
ells ja-ïen

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia jagut
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

haguera jagut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo jagu-i
tu jagu-eres
ell jagu-e
nos. jagu-erem
vos. jagu-ereu
ells jagu-eren

Perfecte compost

hagui jagut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig jaure
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo jaur-é
tu jaur-as
ell jaur-a
nos. jaur-em
vos. jaur-eu
ells jaur-an

Futur compost

hauré jagut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

jau tu
jag-am nosatres
jag-au vosatres

INFINITIU

Simple: jaure
Compost: haver jagut

Hipotetic

yo jaur-ia
 tu jaur-ies
 ell jaur-ia
 nos. jaur-iem
 vos. jaur-ieu
 ells jaur-ien

Hipotetic compost

hauria jagut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: jaent
 Compost: havent jagut

PARTICIPI

Simple: jagut, -uda
 jaguts, -udes

- a) Unes atres formes de l'imperfecte d'indicatiu: 1 geya, 2 geyes, 3 geya, 4 geyem, 5 geyeu, 6 geyen, en e tancada.

PLAURE

Este verb està substituït, en el valencià actual, per AGRADAR. Nomes apareixen documentades (segons Mn. Alcover i Francesch de B. Moll, "La flexió verbal en els dialectes catalans", pags. 119-122) algunes formes com:

- infinitiu: plaurer (Patro, 1918).
- participi: plagut (Patro, 1918).
- gerundi: plaent (Patro, 1918).
- present indicatiu: 3 plau (Patro, Cocentaina, 1918).
- imperfecte: 3 plauia (Patro, 1918).
- futur: 3 plaura (Patro, 1918).
- hipotetic: 3 plauria (Patro, 1918).
- present subjuntiu: 3 plaga (Patro, 1918).
- imperfecte subjuntiu: 3 plaguera (Patro, 1918).

No obstant, la flexió seria la següent:

INDICATIU

Present

yo pla-c
tu plau-s
ell plau
nos. pla-em
vos. pla-en
ells plau-en

Passat proxim

he plagut
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo plag-a
tu plagu-es
ell plag-a
nos. plag-am
vos. plag-au
ells plagu-en

Preterit perfecte

haja plagut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo pla-ïa
tu pla-ïes
ell pla-ïa
nos. pla-ïem
vos. pla-ïen
ells pla-ïen

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia plagut
haves
havia
haviem
havieu
havian

Pret. plusquamper.

haguera plagut
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo plagu-i
 tu plagu-eres
 ell plagu-e
 nos. plagu-erem
 vos. plagu-ereu
 ells plagu-eren

Perfecte compost

hagui plagut
 hagueres
 hague
 haguerem
 hagueriu
 hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig plaure
 tu vares
 ell va
 nos. varem
 vos. vareu
 ells varen

Futur

yo plaur-é
 tu plaur-as
 ell plaur-a
 nos. plaur-em
 vos. plaur-eu
 ells. plaur-an

Futur compost

hauré plagut
 hauras
 haura
 haurem
 haureu
 hauran

IMPERATIU

plau tu
 plag-am nosatres
 plag-au vosatres

INFINITIU

Simple: plaure
 Compost: haver plagut

Hipotetic

yo plaur-ia
 tu plaur-ies
 ell plaur-ia
 nos. plaur-iem
 vos. plaur-ieu
 ells plaur-ien

Hipotetic compost

hauria plagut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: plaent
 Compost: havent plagut

PARTICIPI

Simple: plagut, -uda
 plaguts, -udes

TRAURE

INDICATIU

Present

yo tra-c
tu trau-s
ell trau
nos. tra-em
vos. tra-eu
ells trau-en

Passat proxim

he tret
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo trag-a
tu tragu-es
ell trag-a
nos. trag-am
vos. trag-au
ells tragu-en

Preterit perfecte

haja tret
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo tra-ïa
tu tra-ïes
ell tra-ïa
nos. tra-ïem
vos. tra-ïeu
ells tra-ïen

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia tret
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

yo tragu-era
tu tragu-eres
ell tragu-era
nos. tragu-erem
vos. tragu-ereu
ells tragu-eren

Perfecte

yo tragu-i
tu tragu-eres
ell tragu-e
nos. tragu-erem
vos. tragu-ereu
ells tragu-eren

Perfecte compost

hagui tret
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig traure
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo traur-é
tu traur-as
ell traur-a
nos. traur-em
vos. traur-eu
ells traur-an

Futur compost

hauré tret
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

trau tu
trag-am nosatres
trag-au vosatres

INFINITIU

Simple: traure
Compost: haver tret

Hipotetic

yo traur-ia
 tu traur-ies
 ell traur-ia
 nos. traur-iem
 vos. traur-ieu
 ells traur-ien

Hipotetic compost

hauria tret
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: traent
 Compost: havent tret

PARTICIPI

Simple: tret, -a
 trets, -es

- a) Atres formes de l'imperfecte d'indicatiu: 1 treya, 2 treyes,
 3 treya, 4 treyem, 5 treyeu, 6 treyen, en e tancada.

CREURE

INDICATIU

Present

yo cre-c
tu creu-s
ell creu
nos. cre-em
vos. cre-eu
ells creu-en

Passat proxim

he cregut
has
hà
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo creg-a
tu cregu-es
ell creg-a
nos. creg-am
vos. creg-au
ells cregu-en

Preterit perfecte

haja cregut
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo cre-ïa
tu cre-ïes
ell cre-ïa
nos. cre-ïem
vos. cre-ïeu
ells. cre-ïen

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia cregut
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

yo cregu-era
tu cregu-eres
ell cregu-era
nos. cregu-erem
vos. cregu-ereu
ells cregu-eren

Perfecte

yo cregu-i
tu cregu-eres
ell cregu-e
nos. cregu-erem
vos. cregu-ereu
ells cregu-eren

Perfecte compost

hagui cregut
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig creure
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo creur-é
tu creur-as
ell creur-a
nos. creur-em
vos. creur-eu
ells. creur-an

Futur compost

hauré cregut
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

creu tu
creg-am nosatres
creg-au vosatres

INFINITIU

Simple: creure
Compost: haver cregut

Hipotetic

yo creur-ia
 tu creur-ies
 ell creur-ia
 nos. creur-iem
 vos. creur-ieu
 ells creur-ien

Hipotetic compost

hauria cregut
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: creent
 Compost: havent cregut

PARTICIPI

Simple: cregut, -uda
 creguts, -udes

- a) Atres formes del present d'indicatiu: 4 creguem, 5 cregueu.
 Pot ser recomanable el seu us, ya que aixina es diferenciarien
 de les corresponents del verb CREAR: 4 creem, 5 creeu.

VORE

INDICATIU

Present

yo veig
tu veu-s
ell veu
nos. ve-em
vos. ve-eu
ells veu-en

Passat proxim

he vist
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo vej-a
tu veg-es
ell vej-a
nos. vej-am
vos. vej-au
ells veg-en

Preterit perfecte

haja vist
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo ve-ïa
tu ve-ïes
ell ve-ïa
nos. ve-ïem
vos. ve-ïeu
ells ve-ïen

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia vist
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

yo v-era
tu v-eres
ell v-era
nos. v-erem
vos. v-ereu
ells v-eren

haguera vist
hagueres
haguera
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte

yo viu
tu v-eres
ell veu
nos. v-erem
vos. v-ereu
ells v-eren

Perfecte compost Perfecte perifrastic

hagui vist
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

yo vaig vore
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo vor-é
tu vor-as
ell vor-à
nos. vor-em
vos. vor-eu
ells. vor-an

Futur compost

hauré vist
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

veg-es tu
vej-am nosatres
vej-au vosatres

INFINITIU

Simple: vore
Compost: haver vist

Hipotetic**Hipotetic compost**

yo vor-ia
 tu vor-ies
 ell vor-ia
 nos. vor-iem
 vos. vor-ieu
 ells vor-ien

hauria vist
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: veent
 Compost: havent vist

PARTICIPI

Simple: vist, -a
 vists, -es

- a) La primera persona del present d'indicatiu te una altra forma: **vec**.
- b) L'antic infinitiu **VEURE** està substituït en valencià modern per **VORE**.
- c) Atres formes de l'imperfecte d'indicatiu: 1 veyà, 2 veyes, 3 veyà, 4 veyem, 5 veyeu, 6 veyen, en e tancada.
- d) L'imperfecte de dsubjuntiu te unes atres formes (d'un radical **vec**→**veg-** de la primera persona del singular del present d'indicatiu): 1 veguera, 2 vegueres, 3 veguera, 4 veguerem, 5 vegueren, 6 vegueren

RIURE

INDICATIU

Present

yo ri-c
tu riu-s
ell riu
nos. ri-em
vos. ri-eu
ells riu-en

Passat proxim

he rist
has
ha
havem
haveu
han

SUBJUNTIU

Present

yo rig-a
tu rigu-es
ell rig-a
nos. rig-am
vos. rig-au
ells rigu-en

Preterit perfecte

haja rist
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Imperfecte

yo r-ia
tu r-ies
ell r-ia
nos. r-iem
vos. r-ieu
ells r-ien

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia rist
havies
havia
haviem
havieu
havien

Pret. plusquamper.

yo rigu-era
tu rigu-eres
ell rigu-era
nos. rigu-erem
vos. rigu-ereu
ells rigu-eren

Perfecte

yo rigu-i
tu rigu-eres
ell rigu-e
nos. rigu-erem
vos. rigu-ereu
ells rigu-eren

Perfecte compost

hagui rist
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Perfecte perifrastic

yo vaig riure
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

Futur

yo riur-é
tu riur-as
ell riur-a
nos. riur-em.
vos. riur-eu
ells. riur-an

Futur compost

hauré rist
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

IMPERATIU

riu tu
rig-am nosatres
rig-au vosatres

INFINITIU

Simple: riure
Compost: haver rist

Hipotetic

yo riur-ia
 tu riur-ies
 ell riur-ia
 nos. riur-iem
 vos. riur-ieu
 ells riur-ien

Hipotetic compost

hauria rist
 hauries
 hauria
 hauriem
 haurieu
 haurien

GERUNDI

Simple: rient
 Compost: havent rist

PARTICIPI

Simple: rist, -a
 rists, -es

- a) En algunes localitats valencianes existix un infinitiu **ENRIURE**, es un cas paregut a recordar i enrecordar.
- b) Atres formes de l'imperfecte d'indicatiu son: 1 reïa, 2 reïes, 3 reïa, 4 reïem, 5 reïeu, 6 reïen.

COURE

INDICATIU

Present

yo co-c
tu cou-s
ell cou
nos. co-em
vos. co-eu
ells cou-en

Imperfecte

yo co-ïa
tu co-ïes
ell co-ïa
nos. co-ïem
vos. co-ïeu
ells co-ïen

Perfecte

yo cogu-i
tu cogu-eres
ell cogu-e
nos. cogu-erem
vos. cogu-ereu
ells cogu-eren

Futur

yo cour-é
tu cour-as
ell cour-a
nos. cour-em
vos. cour-eu
ells cour-an

Passat proxim

he cuit
has
ha
havem
haveu
han

Plusquamperfecte Pret. imperfecte

havia cuit
havies
havia
haviem
havieu
havien

Perfecte compost

hagui cuit
hagueres
hague
haguerem
haguereu
hagueren

Futur compost

hauré cuit
hauras
haura
haurem
haureu
hauran

SUBJUNTIU

Present

yo cog-a
tu cogu-es
ell cog-a
nos. cog-am
vos. cog-au
ells cogu-en

Preterit perfecte

haja cuit
hages
haja
hajam
hajau
hagen

Pret. plusquamper.

yo cogu-era
tu cogu-eres
ell cogu-era
nos. cogu-erem
vos. cogu-ereu
ells cogu-eren

Perfecte perifrastic

yo vaig coure
tu vares
ell va
nos. varem
vos. vareu
ells varen

IMPERATIU

cou tu
cog-am nosatres
cog-au vosatres

INFINITIU

Simple: coure
Compost: haver cuit

Hipotetic compost

yo	cour-ia	hauria	cuit	GERUNDI	
tu	cour-ies	hauries		Simple:	coent
ell	cour-ia	hauria		Compost:	havent cuit
nos.	cour-iem	hauriem		PARTICIPI	
vos.	cour-ieu	haurieu		Simple:	cuit, -a
ells	cour-ien	haurien			cuits. -es

- a) El verb COURE te dos significats, que correspondrien als castellans "cocer" i "escocer". Usat en la primera accepcio (condimentar els aliments al foc) te la flexio completa; pero en el segon us, es defectiu, solament es conjuguen les terceres persones: cou, couen, coïa, coïen,..., i, en este cas, el participi te les formes: cogut, coguda, coguts, cogudes.
- b) La o oberta del radical conserva el seu timbre en totes les formes toniques.

3.3. MODIFICACIONS ORTOGRAFiques, FONETiques I MORFOLOGiques.

Igual que ocorre en el primer grup i en el tercer, la flexió dels verbs d'este segon grup presenta variacions ortogràfiques (torcer: torçut), fonètiques (poder: puc) o morfològiques (valdre: valga).

3.3.1. Ortogràfiques-fonètiques

3.3.1.1. Radical acabat en -c- [s] → ç.

Este canvi es produeix en els presents d'indicatiu (persones 1,3), i de subjuntiu (persones 1, 3, 4, 5), sempre que la vocal següent no siga una i o una e; p.e. convencer: indicatiu, indicatiu, present: 1 conveñç, 2 convences, 3 conveñç, 4 convencem, 5 convenceu, 6 convencen subjuntiu, present: 1 conveñça, 2 convences, 3 conveñça, 4 conveñçam, 5 conveñçau, 6 convencen.

3.3.1.2. Consonant final del radical sonora (B, D).

En este cas pot transformar-se en sorda si queda en posició final de paraula (lliure o agrupada). Este canvi afecta al present d'indicatiu en les persones 1, 2, 3, dels verbs: cabre, rebre, perdre, poder, saber, etc.; si be, saber, perdre, poder, tenen la primera persona irregular (1 se, 1 perc, 1 puc):

	1	2	3	4	5	6
cabre	cap	caps	cap	cabem	cabeu	caben
perdre	perc	perts	pert	perdem	perdeu	perden
poder	puc	pots	pot	podem	podeu	poden
rebre	rep	reps	rep	rebem	rebeu	reben
saber	se	saps	sap	sabem	sabeu	saben

3.3.1.3. Radical acabat en -u-

Esta vocal -u- pot modificar-se transformant-se en -v- o desaparèixer. Els temps afectats per este canvi son el present (persones 4, 5) i l'imperfecte d'indicatiu.

a) u→v: en haure/haver, viure, escriure, veure, moure, deure, ploure,...(Grup II, g), p.e. deure:

present: 1 dec, 2 deus, 3 deu, 4 devem, 5 deveu, 6 deuen

imperfecte: 1 devia, 2 devies, 3 devia, 4 deviem, 5 devieu, 6 devien.

- b) u → Ø: en plaure, coure, caure, traure, jaure, creure, riu-re, cloure, vore (antic veure),... (Grup II, h), p.e. creure:
 present: 1 crec, 2 creus, 3 creu, 4 creem, 5 creeu, 6 creuen.
 imperfecte: 1 creïa, 2 creïes, 3 creïa, 4 creïem, 5 creïeu, 6 creïen.

Els verbs que transformen la u en v tenen en l'imperfecte de subjuntiu una doble forma (velarisada, radical en -g-, i pura, radical en -v-), així, p. e. moure:

velarisada	pura
moguera	movera
mogueres	moveres
moguera	movera
moguerem	moverem
moguereu	movereu
mogueren	moveren

estant prou mes estesa la forma velarisada que l'atra.

3.3.2. Canvis de timbre en la vocal del radical

Mentres la vocal tònica del radical ho siga també en la flexió, conservarà el seu timbre, be siga oberta be siga tancada; quan perga la tonicitat es transformarà en tancada. Estos canvis es produïxen en els dos presents, d'indicatiu i de subjuntiu, en les persones 1, 2, 3, 6.

3.3.2.1. [ê] tancada → [ê]/[e] (rebre, vencer, retre, metre fenyir, prendre, defendre, beure, deure,...)

	temer	[têmer]		
tem	[têṁ]	tema	[têṁa]	
tems	[têṁs]	temes	[têṁes]	
tem	[têṁ]	tema	[têṁa]	
temem	[têṁem]	temam	[têṁâm]	
temeu	[têṁeu]	temau	[têṁâu]	
temen	[têṁen]	temen	[têṁen]	

3.3.2.2. [ɛ] oberta → [ɛ̃]/[ɛ] (perdre, cerndre,...)

	cerndre		[sɛ̃ndre]
cernc	[sɛ̃ŋk]	cernga	[sɛ̃ŋga]
cèrns	[sɛ̃rns]	cerngues	[sɛ̃ŋges]
cern	[sɛ̃rn]	cernga	[sɛ̃ŋga]
cernem	[sɛ̃rném]	cerngam	[sɛ̃ŋgám]
cerneu	[sɛ̃rnɛ̃u]	cerngau	[sɛ̃ŋgáu]
cernen	[sɛ̃rnen]	cernguen	[sɛ̃ŋgen]

3.3.2.3. [ɔ] tancada → [ɔ̃]/[ɔ] (correr,...)

	correr		[kɔ̃rɛr]
correc	[kɔ̃rɛk]	correga	[kɔ̃rɛga]
corres	[kɔ̃rɛs]	corregues	[kɔ̃rɛges]
corre	[kɔ̃rɛ]	correga	[kɔ̃rɛga]
correm	[kɔ̃rɛm]	corregam	[kɔ̃rɛgám]
correu	[kɔ̃rɛ̃u]	corregau	[kɔ̃rɛgáu]
corren	[kɔ̃rɛn]	correguen	[kɔ̃rɛgen]

3.3.2.4. [ɔ] oberta → [ɔ̃]/[ɔ] (torcer, rompre, moldre, oldre, moure, coure,...)

	coure		[kɔ̃ʁɛ]
coc	[kɔ̃k]	coga	[kɔ̃ga]
cous	[kɔ̃ʁs]	cogues	[kɔ̃ges]
cou	[kɔ̃ʁ]	coga	[kɔ̃ga]
coem	[kɔ̃rɛm]	cogam	[kɔ̃gám]
coeu	[kɔ̃rɛ̃u]	cogau	[kɔ̃gáu]
couen	[kɔ̃rɛn]	coguen	[kɔ̃gen]

3.3.2.5. [i] → [ĩ]/[i]

Els verps que tenen una i la conserven (escriure, riure, viure,...), excepte els irregulars vindre i tindre (v. 3.2.2. 2.1.); p. e. viure:

indicatiu, present: 1 vixc, 2 vius, 3 viu, 4 vivim, 5 viviu,
6 viuen.

subjuntiu, present: 1 vixca, 2 vixques, 3 vixca, 4 vixcam,
5 vixcau, 6 vixquen.

3.3.2.6. Els verps poder, voler i vore

N'hi ha uns atres verps, com estos tres, que presenten
uns canvis diferents (poder i voler fan la o→u), així te-
nim:

poder

Indicatiu
present

puc
pots
pot
podem
podeu
poden

Subjuntiu
present

puga
pugues
puga
pugam / pogam
pugau / pogau
puguen

voler

Indicatiu
present

vull / vullc
vols
vol
volem
voleu
volen

Subjuntiu
present

vullga
vullgues
vullga
vullgam / volgam
vullgau / volgau
vullguen

vore

Indicatiu
present

veig
veus
veu
veem
veeu
veuen

Subjuntiu
present

veja
veges
veja
vejam
vejau
vegen

3.3.3. Canvis de radical

Igual que ocorre en certs verps del tercer grup, en este tenim que la primera persona del singular del present d'indicatiu ha influït sobre la formació d'uns altres temps de la flexió, en els verps que denominem velarisats. Els temps directament afectats són:

- a) present d'indicatiu
- b) present de subjuntiu
- c) imperfecte de subjuntiu
- d) perfecte d'indicatiu

a) present d'indicatiu, en les persones 4 i 5:

vendre: 1 ven-c

4 venguem

5 vengueu

b) present de subjuntiu:

1 venga

2 vengues

3 venga

4 vengam

5 vengau

6 venguen

c) imperfecte de subjuntiu:

1 venguera

2 vengueres

3 venguera

4 venguérem

5 venguereu

6 venguereu

d) perfecte d'indicatiu:

1 vengui

2 vengueres

3 vengue

4 venguérem

5 venguereu

6 vengueren

Cal establir la "norma llingüística escrita", ya que la "parlada" es molt difícil. En el present d'indicatiu les formes acceptables seran les no velarissades (venem, veneu); en el present de subjuntiu s'accepta el radical velarissat, ya que es general en el valencià; en l'imperfecte de subjuntiu i perfecte d'indicatiu, el verp que hem posat com a eixemple encara te les formes

venera	veni
veneres	veneres
venera	vene
venerem	venerem
venereu	venereu
veneren	veneren

que serien preferibles a les formes velarissades, sense voler dir en aço que unes o les altres siguen mes correctes o incorrectes. A mes, cal tindre en conte que alguns verps nomes tenen que les formes velarissades (poder, fenyar, voler, valdre, dordre, correr, caure, mereixer, dir, dur, fer, ser,...) en els temps indicats. Pareix que la tendencia de la llengua es a generalisar les formes velarissades (en el perfecte d'indicatiu i imperfecte de subjuntiu), en perjuí de les no velarissades.

3.3.4. Canvis en la desidencia

Els verps: escriure, tindre (tenir), vindre (venir) i viure, tenen en els persones 4 i 5 del present d'indicatiu terminacions propies del tercer grup (4 -im, 5 -iu):

	4	5
escriure:	escrivim	escriviu
tindre:	tenim	teniu
vindre:	venim	veniu
viure:	vivim	viviu

A mes, escriure i viure, tenen en l'imperfecte de subjuntiu dos formes, una en terminacions propies del segon grup i unes altres en terminacions del tercer grup:

- escriure
- 1 escriguera, 2 escrigueres, 3 escriguera, 4 escriguerem, 5 escriguereu, 6 escrigueren.
 - 1 escrivira, 2 escrivires, 3 escrivira, 4 escrivirem, 5 escriviereu, 6 escriviren.

viure — 1 vixquera, 2 vixqueres, 3 vixquera, 4 vixquerem, 5 vix-
 quereu, 6 vixqueren.
 — 1 vivira, 2 vivires, 3 vivira, 4 vivirem, 5 vivireu, 6 viviren.

3.3.5. Atres radicals

Conve dir, a banda dels punts 3.3.2. i 3.3.3., que hi ha prou verps que presenten diferents radicals en la seua flexio, p.e.:

VENDRE: ven-: present, imperfecte (indicatiu), gerundi i participi.

veng-/vengu-: perfecte (indicatiu) i subjuntiu.

vendr-: futur, hipotetic i infinitiu.

BEURE: be-/beu-/: present, imperfecte (indicatiu), infinitiu, gerundi.

beg-/begu-: perfecte, subjuntiu i participi.

beur-: futur i hipotetic.

TEMER: temer-: futur i hipotetic.

tem-: tots els atres temps.

TINDRE: tin-/ten-: present, imperfecte, gerundi.

ting-/teng-: perfecte, subjuntiu i participi.

tindr-: futur, hipotetic, infinitiu.

Hi ha alguns casos que estos radicals son etimologics, i n'hi ha uns atres que (v. 3.3.3.) son analogics en unes atres formes de la flexio.

3.4. FORMACIO DEL PARTICIPI

La forma general dels participis d'este segon grup es la terminacio -ut, si be hi ha prou irregularitats i variacions.

3.4.1. Els verps del Grup I

Els verps que comprén el Grup I (radicals acabats en: B, C, M, P, T), formen el participi afegint al radical d'infinitiu (morfema nuclear) la terminacio -ut:

cab-re: cabut

venc-er: vençut

tem-er: temut

romp-re: romput

bat-re: batut

Excepcions:

- a) metre i els seus composts, el fan en -es:
prometre: promes, promesa, promesos, promeses.
- b) torcer te un participi irregular, tort, que funciona com a substantiu o adjectiu, i un altre regular, torçut, que segueixen els seus composts:
retorcer: retorçut, retorçada, retorçuts, retorçudes.

3.4.2. Els verbs del Grup II

Els participis del Grup II (radicals acabats en: D, NY, L, LD, ND, RR, U, X, Ø), el formen normalment, d'un radical velaritzat, igual a la primera persona del singular del present d'indicatiu, transformant la -c en -g- + ut:

valdre: (1 present indicatiu) val-c → valg + ut;

pero, quan l'anterior consonant d'eixe radical es sorda, en el participi es conserva sorda:

mereixer: (1 present indicatiu) mereix-c → mereixc + ut.

3.4.2.1. Acabats en -andre → as.

romandre: romas

3.4.2.2. Acabats en -endre → es

atendre: ates

sorprendre: sorpres

Excepcions: cerndre: cernut.

vendre: venut

3.4.2.3. Acabats en -indre → gut.

tindre: tengut

vindre: vengut

3.4.2.4. Acabats en -ondre → ost.

pondre: post

Excepcions: fondre: fos

tondre: tos

3.4.2.5. Acabats en -anyer → gut

pertanyer: pertanygut

planyer: planygut

3.4.2.6. Acabats en -enyer → et

estrenyer: estret

constrenyer: constret

Excepcions: fenyar: fenygut

3.4.2.7. Acabats en -oldre → olt

absoldre: absolt

moldre: molt

Excepcions: soldre: solgut

oldre: olgut

doldre: dolgut

3.4.2.8. En els de radical acabat en vocal, segueixen la regla general del Grup II:

caure: caigut

haure: hagut

beure: begut

creure: cregut

moure: mogut

ploure: plogut

Hi ha prou excepcions, que segueixen també els composts:

cloure: clos

coure: cuit/cogut

dir: dit

dur: dut

escriure: escrit

fer: fet

riure: rist

traure: tret

viure: vixcut

vore: vist

3.4.2.9. Cal fer menció del verb CONEIXER (inclus apareixer i amaneixer) que, a diferència dels altres, creixer, mereixer, etc., al tindre en 1 present indicatiu la forma conec (en lloc de coneixc), fa conegut, encara que també existix coneixcut.

3.5. FORMACIO DEL GERUNDI

La terminacio corresponent al segon grup, en el gerundi, es -ent; en la seua formacio no hi ha problemes quan es tracta dels verps del Grup I, puix que se li afeg al radical d'infinitiu la terminacio:

cab-re: cabent
venc-er: vencent
tem-er: tement
romp-re: rompent,
bat-re: batent,

pero en el Grup II, per l'influencia que la velarisacio té en tota la flexio, s'han format uns gerundis analogics en el radical de la primera persona del singular del present d'indicatiu (igual que en el participi). Estos gerundis coexistixen en els regulars, dels quals poden considerar-se variants diastratiques (generacionals), i als quals van desplaçant a poc a poc en algunes zones del Regne. Així tenim:

poder: poguent (podent)
valdre: valguent (valent)
correr: correguent (corrent)
caure: caiguent (caent)
dir: diguent (dient);

tots ells no son admesos en la llengua estandar, ya que la norma son els no velarisats, que hem posat entre parentesis.